

27 kwietnia 1927 r.

B611 540

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 5539.

Kl. 20 i 6.

Stanisław Rozwadowski
(Warszawa, Polska).

Zamek do zwrotnic.

Zgłoszono 24 listopada 1923 r.

Udzielono 7 sierpnia 1926 r.

Zamki zwrotnicowe, zamykające zwrotnice zapomocą klucza, który zwrotniczy po każdym nastawieniu zwrotnicy musi odnosić do kierownika ruchu, nie nadają się dla zwrotnic często przestawianych z powodu braku czasu na odnoszenie kluczy. Przy takich zwrotnicach mogą być używane tylko zamki, działające samoczynnie, bez klucza. Takim właśnie jest zamek, przedstawiony na rysunku. Fig. 1 przedstawia rzut z góry, fig. 2—rzut z boku i fig. 3—rzut z przodu zamka.

Do opornicy umocowana jest nieruchomo płytką *b* z osadzoną w niej śrubą *z*. Na gładkiej widelkowatej części śruby umieszczony jest oporek *a*, dający się obracać naokoło swej osi o pewien kąt.

Na ciągłe *M*, służące do przestawiania zwrotnicy, umieszczona jest nakładka

c, zaopatrzona w podłużne wycięcie *c'*. Nakładka ta połączona jest zapomocą widelkowatej główki śruby *z* i przechodzącego przez nią i wycięcie *c'* trzpienia *i* z nieruchomą częścią zamka w ten sposób, że przy przestawianiu zwrotnicy nakładka *c* może się swobodnie przesuwać w płaskim przecięciu śruby *z*.

W normalnem, poziomem położeniu oporka *a* (przedstawionem na rysunku ciągłymi linjami), oporek *a*, zachodząc swym występnym *a'* za brzeg nakładki *c*, zamyka zwrotnicę. Żeby zwrotnicę przestawić (według rysunku przesunąć w lewo), potrzeba ją najpierw oswobodzić od zamykającego oporka *a*; w tym celu potrzeba postawić oporek w położenie, oznaczone na rysunku linjami przerywanymi, przy którym oporek zatrzymuje się, opierając się zapomocą wy-

stępu a' o spód nakładki c ; w tem położeniu oporek pozostanie do czasu przestawienia zwrotnicy, t. j. do czasu, gdy druga iglica nie zostanie szczelnie docisnięta do drugiej opornicy.

Po docisnięciu drugiej iglicy oporek opada pod wpływem swego ciężaru i, zachodząc występem a' za drugi brzeg nakładki c , zamyka zwrotnicę w jej drugim położeniu. Oporek w tem poziomem położeniu zatrzymuje się o zagięte brzegi b' b'' płytki b .

Dlatego zaś, by podniesiony oporek nie został przypadkowo w pionowym, krytycznym położeniu zaopatrzony jest on w występ a'' , a nakładka c —w hak c'' . Przy wymienionem położeniu oporka nakładka c , posuwana przestawianą zwrotnicą, zawadza hakiem c'' za występ a'' i zmusza oporek a do opadnięcia w należyte, nachylone położenie, przy którym ten musi zapisać po docisnięciu iglicy do opornicy.

Nieruchoma część zamka jest połączona z przymocowanym do szyny prętem d zapomocą stosunkowo niewielkiej śruby (lub nitu) s , która przy rozpruciu zwrotnicy zostaje łatwo ścięta, zabezpieczając w ten sposób od uszkodzenia zamek zwrotnicy.

Zamek ten, który może być umieszczo-

ny tak wewnątrz toru, jak i zewnątrz, może łączyć się tak z łącznikiem iglicy jak i ze specjalnym przymocowanym do niej drążkiem i służy do kontrolowania szczelnego przylegania iglicy do opornicy.

Prócz tego, zwrotnica przy tym zamku może być połączona z sygnałem zapomocą drucianego połączenia w ten sposób, że przy otwarciu sygnału drut napina się, wymagając ustawienia zwrotnicy w pewnem położeniu, w którym ją samoczynnie zamyka zamek. W ten sposób osiąga się zależne zamykanie zwrotnic i sygnałów, nadające się w zupełności dla stacji z jak największym ruchem pociągów.

Zastrzeżenie patentowe.

Zamek do zwrotnic, znamienny tem, że na nieruchomej części zamka jest umocowany ruchomy oporek (a), którego występ (a') po opadnięciu oporka, zachodząc za brzeg połączonej z nim i umocowanej na ciągle nakładki (c), zamyka zwrotnicę w obu położeniach, przyczem pochyłe położenie oporka wskazuje, że iglica nie została docisnięta do opornicy.

Stanisław Rozwadowski.

